

[Elisabeth Arnold]

netop her til formiddag blevet gjort opmærksom på, at i et lovforslag fra landbrugsministeren, som blev behandlet i går, nemlig nr. L 161, om administration af markedsordninger, står der i § 10, stk. 4, det er vedrørende administrations- og produktionsafgifter m.v.:

»De kontrollerende myndigheder har, såfremt det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til enhver virksomhed eller organisation, der skal betale afgifter i henhold til § 6«.

Det vil sige, der findes altså i øjeblikket en lovgivning undervejs i Folketinget, som ikke retter sig efter de samme grundlæggende principper, som skatteministeren lægger til grund for sit i øvrigt udmærkede forslag her. Derfor vil jeg opfordre skatteministeren til at sørge for, at disse ting bliver bragt i overensstemmelse med hinanden, inden man bliver færdig med behandlingen af dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil starte med at ønske fru Elisabeth Arnold velkommen tilbage i oppositionens rækker. Det var en rar tale at høre, men jeg har svært ved at se, hvordan fru Elisabeth Arnold skulle kunne stemme for denne lov. Når De Radikale har skrælet det ideologiske fyldstof væk, hvad er der så tilbage andet end en lettelse for dem, der ikke har til hensigt at overholde de pligter, som pålægges dem af hensyn til fællesskabet? Og jeg har forstået på fru Elisabeth Arnold, at hun fandt det vigtigt, at man opfylder sine pligter til fællesskabet, og at fællesskabet har nogle retsregler, som muliggør, at de, der vil unddrage sig pligterne i forhold til fællesskabet, rent faktisk bliver – jeg havde nær sagt – påtvunget at opfylde pligterne.

Om retssikkerheden vil jeg gerne komplimentere fru Elisabeth Arnold, fordi hun var i stand til at finde et eksempel, som var fra i går, og ikke som jeg, der fandt et eksempel, der var fra før jul. Jeg kan i øvrigt fortælle fru Elisabeth Arnold, at § 14 i lov om lønsumsafgift har en tekst, som er fuldstændig identisk med den, hun læste op.

Jeg vil godt til sidst sige, at problemet er jo, når man vil skabe den af ministeren ønskede retssikkerhed, at vi har svært ved i Folketinget at løse de problemer, som et dynamisk samfund giver, nemlig at der hele tiden sker nye ting. Så

kommer der swap, så kommer der futures, så kommer der options, og Folketinget har svært ved at være på forkant med udviklingen. Derfor vil der altid og hver dag opstå nye fænomener, som ikke er dækket af lovgivningen, og hvor man er nødt til ud fra den lovgivning, der nu er, at tage stilling til nye fænomener. Hvis det er ministerens hensigt at sige, at sådan nogle nye fænomener må man ikke tage stilling til, får de store skattesnydere det godt nok meget lettere, og var det den radikale kop the? Det vil jeg gerne spørge fru Elisabeth Arnold om.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan være meget enig med fru Elisabeth Arnold i hendes betragtninger om det, hun kaldte trivialiteterne i lovforslaget, altså hele sammenskrivningsdisciplinen. Jeg var navnlig meget enig i, at man ikke skal overdrive værdien af sådanne manøvrer.

Jeg kan give det lille eksempel, at det jo for enhver dansker er temmelig klart, at der skal indgives en eller anden form for selvangivelse. Det står i dag i tre forskellige paragraffer, nemlig i skattekontrollovens § 1 om formue og § 2 om indkomst og i selskabsskatteloven om selskabers indkomst. Det er jo utroligt bebyrdende for den almindelige skatteyder, at det står i tre love, ikke sandt?

Nej, selvfølgelig ikke – enhver ved, at man skal indgive selvangivelse. Der er ikke én almindelig dansker, der interesserer sig for, om det står det ene eller det andet sted eller begge steder eller oven i købet tre steder.

Men det kan da være administrativt hensigtsmæssigt, hvis man kan gøre det på en måde, så man er sikker på, at der ikke skabes nogen uklarheder, og det er det, der er problemet i en række af paragrafferne, at der faktisk er nogle ting, der er smuttet ud, så vidt en nogenlunde nøje gennemgang har kunnet vise det.

Til det andet, som fru Elisabeth Arnold talte om, nemlig det mere ideologiske – hvor jeg lige vil understrege, at det jo altså ikke er en Venstreministers forslag, men et regeringsforslag – vil jeg kvittere for de synspunkter, som fru Elisabeth Arnold frembragte om bevisbyrde og i øvrigt også om idealsamfundet, der kun behøvede en skattekontrollov med to paragraffer. Det er rigtigt, men vi er også enige om, at sådan er virkeligheden ikke.